

مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز
دوره ۳۳ شماره ۵ آذر و دی ۱۳۹۰ صفحات ۲۲-۳۳

عدم تحمل بلا تکلیفی: مقایسه بیماران افسرده اساسی با بیماران وسوسی-اجباری

اصغر ارفعی: گروه روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

رباب بشارت قراولکی: گروه روانشناسی، روانشناسی عمومی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

حسین قلی زاده: گروه روانشناسی، روانشناسی بالینی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران، نویسنده رابط:

عیسی حکمتی: گروه روانشناسی، روانشناسی عمومی، دانشگاه شهید بهشتی تهران، تهران، ایران

E-mail: Hossein.gholizade@yahoo.com

دریافت: ۸۹/۸/۱ پذیرش: ۹۰/۱/۶

چکیده

زمینه و اهداف: عدم تحمل بلا تکلیفی نوعی سوگیری شناختی است که بر چگونگی دریافت، تفسیر و واکنش فرد به یک موقعیت نامطمئن در سطوح هیجانی، شناختی و رفتاری تاثیر می‌گذارد. هدف مطالعه حاضر مقایسه عدم تحمل بلا تکلیفی در بین بیماران افسرده، وسوسی-اجباری و گروه سالم بود.

مواد و روش‌ها: ۴۸ بیمار افسرده (MDD) و ۴۶ بیمار وسوسی (OCD) به شیوه نمونه گیری در دسترس از بین بیماران مراجعه کننده به کلینیک روانپزشکی بزرگمهر و مرکز مشاوره شهر تبریز انتخاب شدند. گروه کنترل نیز به تعداد ۵۰ نفر بعد از همتا سازی با گروه‌های بیمار از میان دانشجویان و کارکنان دانشگاه علوم پزشکی تبریز به شیوه نمونه گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. آزمودنی‌ها به پرسشنامه افسرددگی بک (BDI-II)، سیاهه وسوسی-اجباری مادسلی (MOCI) و پرسشنامه عدم تحمل بلا تکلیفی پاسخ دادند.

یافته‌ها: بین گروه سالم و بیماران وسوسی در نمره کل عدم تحمل بلا تکلیفی و تمامی خرده مقیاس‌ها تفاوت وجود داشت ($P < 0.001$). همچنین بین بیماران افسرده با گروه سالم نیز در نمره کل و خرده مقیاس‌های ناتوانی برای انجام عمل و بلا تکلیفی در مورد آینده تفاوت معنادار وجود داشت ($P < 0.001$).

بیماران افسرده به غیر از خرده مقیاس بلا تکلیفی در مورد آینده، در بقیه خرده مقیاس‌ها و نیز نمره کل با گروه وسوسی تفاوت داشتند ($P < 0.001$).

نتیجه‌گیری: به طور کلی نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان می‌دهد که عدم تحمل بلا تکلیفی یکی از ویژگی‌های بیماران وسوسی می‌باشد و نیز برخی از ابعاد آن با افسرددگی مرتبط است.

کلید واژه‌ها: بلا تکلیفی، افسرددگی اساسی، اختلال وسوسی-اجباری

مقدمه

بلا تکلیفی به صورت معناداری با برانگیختگی اضطرابی و افسرددگی همراه با فقدان لذت، همبسته می‌باشد (۱). اغلب تحقیقات صورت گرفته در این زمینه، بیشتر بر روی بیماران اضطرابی (خصوصاً اختلال اضطراب فراگیر) صورت گرفته است، به عنوان مثال پژوهش‌ها نشان داده اند که عدم تحمل بلا تکلیفی سازه مرکزی در تبیین نگرانی به عنوان ویژگی اصلی اختلال اضطراب فراگیر است (۲، ۳، ۴). اما تحقیقات بسیار اندکی تحمل بلا تکلیفی را در بین بیماران خلقی بررسی نموده اند. از سوی دیگر بسیاری از پژوهش‌ها نشان داده اند که اختلال اضطراب فراگیر با افسرددگی رابطه نزدیکی دارد. در حقیقت شواهد قابل توجهی وجود دارد

عدم تحمل بلا تکلیفی نوعی سوگیری شناختی است که بر چگونگی دریافت، تفسیر و واکنش فرد به یک موقعیت نامطمئن در سطوح هیجانی، شناختی و رفتاری تاثیر می‌گذارد (۱). افرادی که نمی‌توانند بلا تکلیفی را تحمل کنند، موقعیت‌های بلا تکلیفی را تنش برانگیز، منفی و فشار زا توصیف می‌کنند و سعی می‌کنند از این موقعیت‌ها اجتناب کنند و اگر نیز در این موقعیت‌ها قرار بگیرند کارکردشان دچار مشکل می‌شود (۲). از دیدگاه جبرگرایانه، بلا تکلیفی همیشه بوسیله فقدان یا ناکارآمدی دانش ایجاد می‌گردد کنند (۳). علاوه بر ارتباط این سازه با نگرانی، آشفتگی ناشی از

هدف پژوهش حاضر مقایسه عدم تحمل بلا تکلیفی در بین بیماران افسرده اساسی و اختلال وسوسی-اجباری می باشد.

مواد و روش‌ها

طرح پژوهش حاضر از نوع توصیفی و علی-مقایسه ای می باشد.

آزمودنیها:

جامعه پژوهشی مطالعه حاضر شامل تمامی بیماران مبتلا به اختلال افسرددگی اساسی و اختلال وسوسی-اجباری مراجعه کننده به کلینیک های روانپزشکی و روانشناسی شهرستان تبریز بود که از بین آنها ۹۴ بیمار به عنوان نمونه انتخاب شدند. ۴۸ نفر از آنها مبتلا به افسرددگی اساسی ۲۷ نفر زن (با میانگین سنی ۳۰/۷) و ۲۱ مرد (با میانگین سنی ۲۷/۲۲) و ۴۶ بیمار مبتلا به وسوسی-اجباری ۲۰ نفر زن با میانگین سنی ۳۲/۵ و ۲۶ مرد با میانگین سنی ۲۸/۹ می باشد که به صورت در دسترس از بین بیماران روانشناسی انجام گردید. کلینیک روانپزشکی بزرگمهر و کلینیک های روانشناسی شهر تبریز انتخاب شدند. این بیماران قبل از دریافت هرگونه درمان دارویی و غیر دارویی (حداقل در یک ماه گذشته) مورد ارزیابی و آزمایش قرار گرفتند. تشخیص اختلال توسط روانپزشک و از طریق مصاحبه تشخیصی و نیز پرسش‌نامه های روانشناسی انجام گرفت. ملاکهای ورود شامل داشتن سن بین ۱۸-۵۵، توانایی خواندن و نوشتمندی و تمایل فرد برای شرکت در مطالعه بود. همچنین ملاکهای زیر به عنوان ملاکهای خروج برای گروههای پژوهش در نظر گرفته شدند: وجود عقب ماندگی ذهنی، ابتلا به اختلال همزمان، اختلال شخصیت، داشتن سابقه اختلال روانپزشکی (به غیر از افسرددگی در گروه افسرده و وسوسی-اجباری در گروه وسوسی-اجباری)، سابقه سکته مغزی، آسیب به سر، تومور مغزی، بیماری قلبی، بیماری کبدی، متنزیت و سوء مصرف یا وابستگی به مواد. برای اطمینان از سالم بودن افراد گروه بهنجار، مصاحبه ساختار یافته (SCID) بر روی آنها اجرا شد که در صورت ابتلا به هر اختلالی در محور یک و یا محور دو از طرح آزمایش کنار گذاشته شدند. گروه کنترل پژوهش را نیز ۵۰ آزمودنی تشکیل داده است که از بین دانشجویان و کارکنان دانشگاه علوم پزشکی تبریز و بر حسب متغیرهای جنس، سن و تحصیلات با گروه بیماران همتا شده‌اند. برای این گروه نیز ملاکهای ورود فوق رعایت شده‌اند. بدیهی است که با توجه به ماهیت چنین تحقیقاتی انتخاب تصادفی امکان پذیر نمی باشد لذا روش نمونه گیری نیز با توجه به هدف پژوهش غیر احتمالی و به صورت در دسترس انجام خواهد گرفت. برای تجزیه و تحلیل آماری از تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) استفاده شد. داده ها به وسیله SPSS-17 تحلیل شدند.

مبینه بر اینکه اختلال اضطراب فراگیر بیشتر با افسرددگی مرتبط است تا دیگر اختلالات اضطرابی (۱). برای مثال افسرددگی و اختلال اضطراب فراگیر آسیب پذیری ژنتیکی مشابهی دارند (۷). شواهد فزاینده نشانگر این هستند که سیستم های نوروترانسمیتری مشابهی در افسرددگی و اضطراب متش承 وجود دارد (۸).

با توجه به شباهت ها و مولفه های مشترک بین اختلال اضطراب فراگیر و افسرددگی این سوال مطرح است که آیا عدم تحمل بلا تکلیفی با افسرددگی نیز مرتبط است یا نه. با این وجود، این موضوع توجه تجربی نسبتاً کمتری در زمینه افسرددگی به خود جلب کرده است. Sextone, et al (۲) و Buher & Dugas (۹) معتقدند که عدم تحمل بلا تکلیفی دائماً با خلق منفی در ارتباط است و این بدان دلیل است که افرادی که دچار عدم تحمل بلا تکلیفی هستند، به صورت منفی به موقعیتها و رویدادهای مبهم واکنش نشان می دهند. اختلال دیگری که در ادبیات پژوهش مربوط به عدم تحمل بلا تکلیفی مورد بررسی قرار گرفته است اختلال وسوسی-اجباری (Obsessive-Compulsive disorder) است. اختلال وسوسی-اجباری، اختلالی با سیر نوسانی مزمن توصیف شده است و می تواند منجر به نقص هایی در زندگی شغلی، اجتماعی و خانوادگی در بین افرادی که از جهات دیگر عملکرد خوبی دارند، گردد (۱۰). عدم تحمل بلا تکلیفی و ناتوانی در تصمیم گیری به عنوان سیمای شناختی هسته‌ای اختلال وسوسی-اجباری در نظر گرفته شده است و برخی پژوهشها عدم تحمل بلا تکلیفی در این بیماران را نشان داده‌اند (۱۱). عدم تحمل بلا تکلیفی در این اختلال با رفتارهای اجباری و آینین ارتباط دارد، بدین معنی که افراد شاید اجبارها و آینین‌ها را به عنوان تنها راهبرد در دسترس خود برای کاهش آشفتگی مربوط به پیامد احتمالی ترسناک در نظر می گیرند (۱۲). پژوهش Stekete, et al نشان داد که افراد مبتلا به اختلال وسوسی-اجباری، عدم تحمل بلا تکلیفی بیشتری از افراد مبتلا به دیگر اختلالات اضطرابی و گروه بهنجار گزارش کردند (۱۳). همچنین Holaway, et al در پژوهش خود نشان دادند که افراد مبتلا به اختلال وسوسی-اجباری سطوح بالاتری از عدم تحمل بلا تکلیفی را نسبت به گروه کنترل نشان دادند (۱۴). در پژوهشی دیگر که توسط Toloin, et al در زمینه عدم تحمل بلا تکلیفی در بیماران وسوسی-اجباری انجام گرفت، یافته‌های نشان دادند که بیماران وسوسی نوع وارسی (Checking)، عدم تحمل بلا تکلیفی بیشتری را از گروه غیر وارسی و کنترل خود نشان دادند (۱۵). به طور خلاصه پژوهش‌های پیشین نشان می دهد که عدم تحمل بلا تکلیفی به عنوان یک نقص شناختی - در اختلالات اضطرابی مثل اختلال وسوسی-اجباری و نیز احتمالاً در اختلال افسرددگی اساسی نقش مهمی را بازی می کند. بنابراین شناسایی الگوهای نقص در این گروه از بیماران، می تواند در زمینه مداخلات درمانی و همچنین علت شناسی این دو اختلال مفید باشد. با توجه به مطالب گفته شده و نیز با توجه به اینکه اغلب تحقیقات گذشته بر روی غیر بیماران انجام شده بود،

ابزارهای سنجش افسردگی بین ۰/۵۵ تا ۰/۹۶ می باشد که نشان دهنده اعتبار سازه بالای این تست می باشد (۱۹). مشخصات روان سنجی این پرسشنامه در ایران به این شرح می باشد: ضریب آلفا: ۰/۸۷؛ ضریب باز آزمایی ۰/۷۴ (۲۰).

۳-سیاهه وسواسی-اجباری مادسلی (MOCI): توسط Hodgson & Rachman به منظور پژوهش در مورد نوع و حیطه مشکلات وسواس تهیه شده است (۲۱). این پرسشنامه شامل ۳۰ پرسش بصورت صحیح-غلط می باشد. افزون بر نمره کل وسواسی، پرسشنامه مادسلی شامل ۵ خرده مقیاس وارسی، شیستشو، کندی، شک و نشخوار ذهنی می باشد (۲۲). راچمن و هاجسون Rachman & Hodgson (۲۲) اعتبار همگرا و پایایی با روش آزمون-آزمون مجدد این پرسشنامه را رضایت بخش گزارش کردند و اعتبار سازه این آزمون را در نمونه های بالینی و غیر بالینی تایید نمودند. ویژگیهای روان سنجی این پرسشنامه در ایران توسط پژوهشگران مختلفی رضایت بخش اعلام شده است. برای مثال دادرف (۲۳) ضریب پایایی کل آزمون را ۰/۸۴ و روایی همگرای آن با مقیاس وسواسی-اجباری بیل را ۰/۸۷، گزارش کرده است.

یافته‌ها

در جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد نمرات پرسشنامه عدم تحمل بلاتکلیفی در بین سه گروه (بیماران افسردگی، بیماران وسواسی و گروه سالم) نشان داده شده است جدول (۱). برای تحلیل داده های آماری از تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) استفاده شد. لامبای ویلکز به دست آمده نشان می دهد که بین میانگین سه گروه تفاوت کلی وجود دارد ($F=59/10$, $P<0/001$). جدول شماره ۲ تحلیل واریانس چند متغیره را نشان می دهد جدول (۲).

ابزار

۱-مقیاس عدم تحمل بلاتکلیفی:

برای نخستین بار فریستون و همکاران (۱۵) یک ابزار خودسنجی تهیه کردند که مقیاس عدم تحمل بلاتکلیفی نامیده شده که سازه تحمل بلاتکلیفی را مورد سنجش قرار می دهد. این آزمون ۲۷ آیتم دارد که با مقیاس لیکرت ۵ درجه ای (هرگز، بندرت، گاهی اوقات، اغلب اوقات، همیشه) پاسخ داده می شود. سخنۀ اولیۀ به زبان فرانسوی همسانی درونی ($\alpha=0/91$) و ضریب پایایی بازآزمایی نسبتاً خوبی با فاصلۀ ۴ هفتۀ ۰/۷۸ به دست آورده است. اعتبار این آزمون را نیز فریستون و همکاران (۱۵) رضایت بخش گزارش کرده اند. بوهر و دوگاس (۱۶) نسخۀ انگلیسی آن را تهیه و اعتباریابی کرده اند. ضریب آلفای کرونباخ و ضریب پایایی بازآزمایی (با فاصلۀ ۵ هفتۀ) به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۷۴ می باشد. ضریب همبستگی این مقیاس با پرسشنامه نگرانی (۰/۶۰)، مقیاس افسردگی بک (۰/۵۹) و مقیاس اضطراب بک (۰/۵۵) در سطح ۰/۰۱ معنی دار به دست آمده است. این ابزار در ایران نیز به فارسی ترجمه شده و ویژگیهای روانسنجی آن مطلوب توصیف شده است. پایایی آن به روش بازآزمایی ۰/۷۹ گزارش شده است و از اعتبار صوری خوبی برخوردار است (۱۷).

۲-آزمون افسردگی بک (ویراست دوم) BDI_II

این پرسشنامه برای سنجش شدت افسردگی در سال ۱۹۶۳ توسط بک تدوین شد و در سال ۱۹۹۶ توسط بک، استیر و براون مورد تجدید نظر قرار گرفت (۱۸). این مقیاس شامل ۲۱ آیتم می باشد هر یک از آیتمها دارای چهار جمله است که شدت افسردگی را می سنجد، هر جمله از نظر شدت بین صفر تا ۳ نمره می گیرد. هر یک از مواد این پرسشنامه یکی از علائم افسردگی را می سنجد. اغلب پژوهشها نشان داده اند که این تست از ثبات درونی بالایی برخوردار است و ضریب آلفای این تست بین ۰/۷۳ تا ۰/۹۵ گزارش شده است، همچنین همبستگی این تست با دیگر

جدول ۱: داده های توصیفی نمره کل و نمره خرده مقیاس های پرسشنامه عدم تحمل بلاتکلیفی بر حسب سه گروه

نمره کل	ناتوانی برای انجام عمل						استرس آمیز بودن			منفی بودن			بلاتکلیفی در مورد آینده		
	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	SD	M	SD	M		
۱۴/۰۲	۹۴/۱۳	۳/۲۴	۱۲/۷۸	۳/۳۱	۱۷/۴۷	۵/۶۴	۳۱/۳۹	۵/۲۰	۳۲/۴۷	۰/۰۰۱	۰/۰۱۰	۰/۰۰۱	وسواس		
۸/۳۷	۶۴/۳۳	۳/۱۴	۱۲/۶۶	۲/۷۹	۱۱	۴/۱۵	۱۷/۶۲	۵/۰۵	۲۳/۰۴	۰/۰۰۱	۰/۰۱۰	۰/۰۰۱	افسردگی		
۸/۴۲	۵۰/۷۶	۲/۷۱	۹/۲۰	۲/۳۲	۱۰/۱۶	۳/۶۳	۱۶/۸۲	۳/۹۴	۱۴/۰۸	۰/۰۰۱	۰/۰۱۰	۰/۰۰۱	سالم		

جدول ۲. تحلیل واریانس چند متغیره عدم تحمل بلااتکلیفی بر حسب گروه ها

P - value	F	MS	منبع متغیر وابسته
۰/۰۰۰	۱۶۹/۸۶	۳۸۳۷/۷۰	گروه ناتوانی برای انجام عمل
۰/۰۰۰	۱۵۳/۷۹	۳۱۵۳/۹۵	استرس آمیز بودن بلااتکلیفی
۰/۰۰۰	۹۴/۵۶	۷۵۵/۳۴	منفی بودن رویدادهای غیر متظره
۰/۰۰۰	۲۱/۹۸	۲۰۲/۷۵	بلااتکلیفی در مورد آینده
۰/۰۰۰	۲۱۰/۸۶	۲۳۳۶۴/۱۰	نمراه کل

که، این بیماران در توضیح و تفسیر آشتفتگی و نگرانی خود بلااتکلیف و سردرگم می‌مانند و بنابراین جهت رفع بلااتکلیفی و برقراری مجدد قطعیت در رفتارها و آینه‌های اجباری درگیر می‌شوند (۱۴). یک توجه دیگر با توجه به ویژگی‌های بالینی بیماران وسوسی این است که این بیماران اغلب در تردید و شک هستند و نمی‌توانند در موقع تصمیمی گیری قاطعانه تصمیم بگیرند همین امر باعث می‌شود تا آنها همیشه از موقعیت‌های مبهم دوری جسته و نتوانند بلااتکلیفی را تحمل کنند.

یافته دیگر پژوهش نشانگر آن بود که بیماران افسرده به غیر از خرده مقیاس بلااتکلیفی در مورد آینده، در بقیه خرده مقیاس‌ها و نیز نمره کل با گروه وسوس اتفاقوت داشتند، به این معنی که بیماران وسوسی در موقعیت‌های مبهم احساس بلااتکلیفی بیشتری نسبت به بیماران افسرده دارند. به طور کلی این یافته همسو با این نظریه است که عدم تحمل بلااتکلیفی بیشتر در بیماران اضطرابی – بیماری‌هایی که «نگرانی»، یکی از ویژگی‌های اصلی آنهاست – مشاهده می‌شود.

یافته نهایی پژوهش حاکی از آن بود که بین بیماران افسرده با گروه سالم نیز در نمره کل و خرده مقیاس‌های ناتوانی برای انجام عمل و بلااتکلیفی در مورد آینده تفاوت معنادار آماری وجود داشت. طبق دانش ما تحقیقات بسیار اندکی در این زمینه صورت گرفته است. در تنها تحقیقی که توسط دوگاس و همکاران (۱) انجام گرفته است یافته‌ها نشان دادند بین عدم تحمل بلااتکلیفی با نمرات تست افسردگی بک همبستگی مثبت معنادار وجود دارد. تحلیل رگرسیون نشان داد که افسردگی بدون کنترل کردن متغیرهای جنسیت و نگرانی ۲۲ درصد از واریانس عدم تحمل بلااتکلیفی را تبیین می‌کرد اما هنگامی که جنسیت و نگرانی کنترل شدند، افسردگی فقط ۶ درصد از عدم تحمل بلااتکلیفی را توانست تبیین کند. یک تبیین احتمالی برای این یافته این است که بین نگرانی و افسردگی رابطه وجود دارد (۲) هر چند در پژوهش حاضر بیماران افسرده برای نداشتن یک اختلال همزمان کنترل شده بودند، اما باید در نظر داشت که اغلب بیماران افسرده از اضطراب نیز رنج می‌برند بنابراین وجود شباهت میان افسردگی و اضطراب می‌تواند یک تبیین احتمالی برای وجود رابطه بین افسردگی و عدم تحمل بلااتکلیفی باشد. بیماران افسرده در خرده مقیاس بلااتکلیفی در مورد آینده تمایز از افراد سالم عمل کرده بودند. به طور کلی افراد افسرده نسبت به آینده بدین و نومیدند. بر اساس مدل مثلث

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود در تمامی مولفه‌های عدم تحمل بلااتکلیفی و نیز نمره کل مقیاس، بین سه گروه تفاوت معنادار وجود دارد به این معنا که میزان عدم تحمل بلااتکلیفی در بین سه گروه متفاوت است. برای تحلیل بیشتر و فهمیدن اینکه بین کدام گروه‌ها تفاوت وجود دارد از آزمون تعییی توکی استفاده شد، یافته‌ها نشان دادند که بین گروه سالم و بیماران وسوسی – اجباری در نمره کل عدم تحمل بلااتکلیفی و نیز تمامی خرده مقیاس‌ها (натوانی برای انجام عمل، استرس آمیز بودن بلااتکلیفی، منفی بودن رویدادهای غیر متظره و بلااتکلیفی در مورد آینده) تفاوت معنادار آماری ($P < 0.001$) وجود دارد به عبارتی دیگر بیماران وسوسی – اجباری نسبت به افراد سالم از توانایی کمی برای تحمل بلااتکلیفی برخوردارند. همچنین بین بیماران افسرده با گروه سالم نیز در نمره کل و خرده مقیاس‌های ناتوانی برای انجام عمل و بلااتکلیفی در مورد آینده تفاوت معنادار آماری ($P < 0.001$) وجود داشت. یعنی در این خرده مقیاس‌ها بیماران افسرده عمل کرد بدتری نسبت به افراد سالم داشتند. بیماران سالم داشتند. بیماران افسرده به غیر از خرده مقیاس بلااتکلیفی در مورد آینده، در بقیه خرده مقیاس‌ها و نیز نمره کل با گروه وسوس اتفاقوت داشتند ($P < 0.001$). به این معنا که میزان تحمل بلااتکلیفی آنها نسبت به بیماران وسوسی بهتر بود.

بحث

هدف پژوهش حاضر مقایسه عدم تحمل بلااتکلیفی در بین بیماران افسرده اساسی و اختلال وسوسی – اجباری با گروه کنترل بود. یافته‌های پژوهش حاضر نشان دادند که بین گروه سالم و بیماران وسوسی – اجباری در نمره کل عدم تحمل بلااتکلیفی و نیز تمامی خرده مقیاس‌ها تفاوت معنادار وجود دارد، به عبارت دیگر بیماران وسوسی – اجباری نسبت به افراد سالم توانایی کمتری در تحمل موقعیت‌های بلااتکلیف دارند. یافته پژوهش حاضر با یافته‌های مانچجنی و همکاران (۱۱)، تولین و همکاران (۱۴) و هولوی و همکاران (۱۲) همسو می‌باشد. یافته‌های بالینی نشانگر آن هستند که بیماران وسوسی تمایل به انجام رفتارهای تکراری دارند (مانند وارسی خاموش بودن کلید برق) و این کار را تا زمانی انجام می‌دهند که احساس کنند کار «دقیقاً درست» را انجام داده اند. دلیل احتمالی این رفتار را می‌توان ناتوانی فرد در تحمل احساس تردید دانست (تولین و همکاران، ۲۰۰۳)، یک توجیه احتمالی این است

اجباری را). برای مثال بیماران را باید ترغیب کرد تا تکالیفی چون پر کردن سریع فرم ها یا انجام تکالیف چالش برانگیز با ساختار ناتمام را انجام دهند. بر اساس رویکرد شناختی، این تمرين ها می توانند بلا تکلیفی را از حالت «فاجعه آمیز سازی» در بیاورد و خود را کارآمدی بیمار را برای تحمل بلا تکلیفی افزایش دهد (۱۴).

- relationship with worry. *Anxiety disord* 2006; **20**: 222-236.
17. Ebrahimzadeh Z. The study of cognitive beliefs, perfectionism and social problem solving ability according to uncertainty levels among OCD and MDD. Dissertation in MA. Ardabil University, 2006 (Persian).
 18. Desmet M, Vanheule S and Verhaeghe P. Dependency self-criticism and the symptom specificity hypothesis in a depressed clinical sample. *J Soc Behav Person* 2006; **34**(8): 1017-1028.
 19. Fairbrother N and Moretti M. Sociotropy, autonomy and self-discrepancy status in depressed, remitted depressed and control participants. *Cogn Ther Res* 1998; **22**: 279-296.
 20. Ghassemzadeh H, Mojtabai R, Karamghadiri N and ebrahimkhani N. Psychometric properties of a Persian language version of the beck depression inventory-second edition: BDI-II – Persian. *J Depresses Anxiety* 2005; **2**: 185-192.
 21. Hodgson RJ, Rachman S. Obsessional- compulsive complaints. *Behav Res ther* 1977; **15**: 389-395.
 22. Rachman SJ, Hodgson RJ. *Obsessions and compulsions*. Englewood Cliffs 1980; **5**: 45-50.
 23. Dadfar M. The study of personality disorders comorbidity in OCD comparative with health group. Dissertation in MA. Tehran, Tehran psychiatric Institute 1997; PP: 56.
 24. Clark DA, Beck AT, Alford BA. *Scientific foundation of cognitive theory and therapy of depression*. USA, John Wiley and Sons Inc, 1999; PP: 25-32.
 25. American Psychiatric Association. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*. Translated by, Nikkho R., Avadisyans H. Iran, Tehran, Sokhan pub, 2000; PP: 45-51.